

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9252 af 15/01/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse D-2-97 om erhvervsplan - forlængelse af dagpengeperioden - revalidering - dagpenge

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 700506-96

Ankestyrelsens principafgørelse D-2-97 om erhvervsplan - forlængelse af dagpengeperioden - revalidering - dagpenge

Resume:

Udbetaling af dagpenge kunne ikke standses, selv om iværksættelse af en realistisk erhvervsplan havde lange udsigter. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at der var indikation for revalidering, at kommunen havde givet tilsagn om hjælp til en længerevarende uddannelse, og at kommunen i praksis havde godkendt lønmodtagerens erhvervsvalg, hvor der kun var få studiepladser og kun optagelse hvert andet år.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 549 af 23. juni 1995 - § 22, stk. 1, nr. 1

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 27, stk. 1, nr. 1

Sagsfremstilling:

Lønmodtageren blev sygemeldt den 13. oktober 1993 på grund af spiseforstyrrelser. Lønmodtageren havde arbejdet i forretning før sygemeldingen, men blev indlagt på Rigshospitalet i oktober 1993. Varighedsbegrænsningen indtrådte den 31. oktober 1994, men dagpengeperioden blev forlænget på grund af revalidering.

Rigshospitalet oplyste, at lønmodtageren kom op på en normal vægt i oktober 1994. Lønmodtageren begyndte derefter en gradvis udslusning til en tilværelse udenfor hospitalet, og det blev klart, at hun ønskede en uddannelse til konservator, som passede både med hendes interesser og evner. Lønmodtageren gennemførte i foråret 1995 kursus i kemi på mellemniveau og bestod den afsluttende eksamen. Dette kemikursus var en nødvendig forudsætning for at kunne søge optagelse på konservatorskolen.

Af kommunens journalnotat af 27. februar 1995 fremgik, at der var søgt bruttorevalideringsydelse til konservatoruddannelsen. Da det kunne være svært at komme ind på denne uddannelse, kunne uddannelsesønsket blive ændret, men der søgtes en generel godkendelse af støtte til en 5-årig uddannelse. Da lønmodtageren var revalideringsberettiget, blev der givet tilsagn om foreløbig støtte med senere vurdering af til hvilket studie, der kunne ydes bruttorevalideringsydelse.

Lønmodtageren søgte ind på konservatoruddannelsen i sommeren 1995, men fik afslag. Der er kun optagelse på uddannelsen hvert 2. år.

Fra september 1995 startede lønmodtageren på et fuldtidskursus på Skolen for Billedkunst af 8 måneders varighed, idet hun fortsat var natpatient på afdelingen. Kommunen accepterede dette som forrevalidering. I løbet af efteråret 1995 opstod en depressiv periode, hvor lønmodtageren kom under behandling og var sygemeldt fra skolen i 3 uger, men herefter vendte tilbage til fuldt skema. Lønmodtageren gennemførte kurset og startede herefter på et fuldtidspraktikkursus på konservatorværksted. Efter overlægens vurdering, var det helt realistisk, at lønmodtageren kunne gennemføre den ønskede uddannelse og siden fungere normalt i arbejdsmæssige relationer.

Kommunen traf den 2. november 1995 afgørelse om, at dagpengeperioden ikke kunne forlænges yderligere, idet der ikke på daværende tidspunkt kunne iværksættes en realistisk revalideringsplan.

I forbindelse med klagen oplystes bl.a., at der var truffet aftale om en ulønnet erhvervspraktik hos en konservator fra 1. juni 1996 til 31. august 1996. I perioden 1. september 1996 til 31. maj 1997 var det planen, at lønmodtageren skulle fortsætte på udvidet kursus på Skolen for Billedkunst, idet hun herefter ville have forbedret sine optagelseschancer på uddannelsen i sommeren 1997 væsentligt.

Sagen blev forelagt Dagpengeudvalgets lægekonsulent, som udfra de lægelige oplysninger vurderer, at der fortsat var revalideringsindikation.

Afgørelse:

Lønmodtageren havde ret til yderligere forlængelse af dagpengeperioden efter den 1. december 1995.

Sagen blev bedømt efter dagpengelovens § 22, stk. 1, og Socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1994, § 48.

Dagpengeudvalget lagde ved afgørelsen vægt på, at det efter den 1. december 1995 fortsat kunne anses for overvejende sandsynligt, at revalidering ville blive iværksat.

Dagpengeudvalget lagde herved vægt på udtalelse fra Dagpengeudvalgets lægekonsulent, hvorefter der lægeligt var beskrevet god fremgang, og der fortsat var indikation for revalidering.

Der blev endvidere lagt vægt på, at kommunen havde givet tilsagn om hjælp til en længerevarende uddannelse, og at kommunen i praksis havde godkendt erhvervsvalget, hvor der kun var få studiepladser og kun optagelse hvert andet år.

Dagpengeudvalget bemærkede, at Dagpengeudvalget ikke med denne afgørelse havde taget stilling til erhvervsplanen.

Dagpengeudvalget ændrede således kommunens afgørelse.